

kunde blive Tilfældet, og jeg kan derfor slutte mig til det Ønske, der blev udtalt i Landstinget, at der af det høje Ministerium maatte blive givet disse tilsynshavende Anvisning paa at have deres Tanke hæftet paa dette Forhold.

Denne Lov vil øge Arbejdet i Kommunalbestyrelserne betydeligt, og det er vi fra konservativ Side noget ængstelige for. Det vil sige, vi er ængstelige for, om det virkelig kan blive et effektivt Tilsyn. For skal denne Lov betyde noget, maa det være et godt og forstandigt Tilsyn, og dette kræver uhyre meget. Kommunalbestyrelserne maa sikkert vise megen Paapasselighed med, at det bliver dertil egnede Mennesker og — her slutter jeg mig ganske til Venstres ærede Ordfører (Søgaard) — helst frivillige. Men da vi altsaa er noget betænkelige ved det ikke ringe Arbejde, denne Lov vil kræve, hilser vi ogsaa de Ventiler, Loven giver for at indskrænke Tilsynet, med Glæde. Jeg tænker her paa § 1, 2det Stykke, som den ærede Ordfører for Venstre ogsaa var inde paa, at der kan være adskillige Tilfælde, hvor Tilsynet kan være overflødig, fordi nær Familie overtager Plejen, ligesom der i § 5, 1ste Stykke, er peget paa, at Tilsynet kan overgives til en af de med offentlig Anerkendelse virkende Foreninger for Børneforsorg. Men jeg skal ikke brede mig meget over det. Nu har vi hørt af den ærede sidste Taler, at Forslaget kommer i Udvalg, og vi skal fra vor Side gaa til Udvalgsbehandlingen med en redelig Villie, selv om vi er fuldt tilfredse med den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget. Jeg kan altsaa tilsige den højtærede Justitsminister det konservative Folkepartis Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget, og vi ønsker neppe at gaa langt med Udvidelsen af det Børneantal, der kommer ind under denne Forsorg.

A. M. Hansen: Det konservative Partis ærede Ordfører (Krohn) har Ret i, at Landstingets Behandling af dette Forslag har været langvarig; det er jo i denne Maaned 3 Aar siden, Forslaget blev forelagt. Men det forekommer mig, at Behandlingen har været ikke alene lang, men ogsaa trang. I alt Fald ser det ud til, naar man ser paa den Forandring, der gennem denne lange Behandling er foregaaet med Forslaget, at Forhandlingerne ikke har været til Gavn for Forslaget, tværtimod har gjort det betydeligt ringere. Naar jeg sammenligner det her foreliggende Forslag med det, der blev afgivet af den af Justitsministeren i 1918 nedsatte Kommission, kan jeg ikke andet

end udtale min dybe Skuffelse over, at der af dette efter min Mening gode Forslag nu kun er dette ret tynde Lovforslag tilbage. Det kan i alt Fald ikke kaldes godt, højt kan det fortjene Karakteren temmelig godt.

Jeg skal ikke opholde mig videre ved den beklagelige Kendsgerning, at den højtærede Minister er gaaet bort fra Kommissionens enstemmige Indstilling, der gik ud paa at sammenarbejde Værgeraadsloven og Børnetilsynsloven til en Lov — derom har jeg udførligt udtalt mig, da vi i Fjor behandlede Værgeraadsloven —, men jeg føler mig forvisset om, at Værgeraadsloven og Børnetilsynsloven i den Skikkelse, den har nu, vil opretholde et dybt Skel mellem Værgeraadsbørn og Plejebørn, et Skel, som mange finder saare uheldigt, for ikke at sige forkasteligt.

Det vil efter min Mening virke unaturligt, at Værgeraadet, som jo vælges af Kommunalbestyrelsen, skal tage sig af en bestemt Kategori af Børn, medens Plejebørnstilsynet, der ogsaa vælges af Kommunalbestyrelsen, skal tage sig af en anden Kategori af Børn. Man har tidligere her i Rigsdagen talt saa meget om, at man skulde tage det odiose Skær bort fra Værgeraadene og fra Værgeraadsbørnene, men den Lovgivning, man her er inde paa, vil efter min Mening bidrage til at bevare det odiose. Hvad hjælper alle de fagre Ord, naar man ikke vil foretage den positive Handling? Jeg har tidligere peget paa, at man kunde borttage eller i hvert Tilfælde for en stor Del udjævne Skellet ved at indføre den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, at Plejebørnstilsynet skal udøves af Værgeraadet. Dette vilde være langt naturligere end det, der foreslaas i Lovforslagets § 4, at Tilsynet skal udøves af Kommunalbestyrelsen. Det er udenfor al Tvivl, at Tilsynet vil blive øvet med langt større Sikkerhed og Forstaaelse, hvis det bliver givet over til Værgeraadet, end hvis det udøves af Kommunalbestyrelsen, hvis Medlemmer jo ingeniende er valgt med det for Øje. Nu ved jeg vel, at den højtærede Minister vil hævde, at der i § 4 netop aabnes Adgang til, at Børnetilsynet kan overlades til Værgeraadet, naar Kommunalbestyrelse og Værgeraad kan enes derom, og Justitsministeren vil give sit Samtykke dertil; men denne Bestemmelse vil dog, som den nu staar, blive opfattet som Undtagelsen, medens den burde være Regelen.

Jeg maa i denne Forbindelse minde om en Udtalelse, der blev vedtaget paa Børnesagsmødet paa Nyborg Strand sidste